

skal solvarmeanlæg ikke etableres, er brugerøkonomien positiv, skal solvarmeanlæg etableres. Hvem kan noget imod det ud over regeringen?

Pligtmæssig etablering af solvarmeanlæg ved nybyggeri var pålagt kommunale og selvejende institutioner, erhvervsbyggeri og visse større sommerhuse beliggende uden for fjernvarmeområderne.

Baggrunden for lov nr. 337 har netop været at imødegå konsekvenserne af manglende kendskab til solvarme samt i en række tilfælde manglende sammenhæng mellem anlægs- og driftsmæssige betragtninger. Socialdemokratiet tror, at det er nødvendigt i visse tilfælde at lovgive for at starte en positiv spiral.

I forbindelse med en stor andel af de byggerier, der her var tale om at pålægge pligt til solvarmeanlæg, f.eks. almennyttige boliger, er bygherrer og brugere ikke identiske. En bygherre, der typisk vil have en legitim interesse i så lave anlægsudgifter som muligt, ville blive – og det er netop det fornuftige ved loven – pålagt en positiv virkning for den kommende bruger, som ikke selvstændigt har mulighed for at agere hensigtsmæssigt i forhold til driftsomkostningerne, som ville kunne finansiere investeringerne i solvarmeanlægget. Det er derfor, det er nødvendigt at lovgive på området.

Ministerens lovforslag viser klart regeringens modvilje mod vedvarende energi. L 157 har intet med besparelser at gøre. Ministeriets beregninger for ca. 1.200 nye anlæg om året viser, at staten vil spare ca. 3,5 mio. kr. og kommunerne 1,7 mio. kr., men disse beregninger er lavet, før den nye lov om støttet boligbyggeri blev vedtaget, så besparelserne bliver endnu mindre.

Regeringen fastholder, at Danmark skal leve op til sit mål om lavere CO₂-udslip i årene 2008-2012, og så siger den med sit lovforslag nej til over en 20-årig periode, som solvarmeanlægslevetid mindst er beregnet til, en CO₂-reduktion på mindst 160.000 t. Desuden vil der være en reduktion af NO_x på 240 t og af SO₂ på 140 t. Tallet er regeringens egne. Herudover vil solvarmeanlæg i denne størrelsesorden give en driftsbesparelse på mindst 2.900.000 kWh hvert år.

De økonomiske konsekvenser for solvarmefabrikkerne og de langt flere smede og VVS-installatører, som har uddannet sig til at kunne opsætte de ca. 1.200 nye anlæg om året, som regeringen mener ville være konsekvensen af lov nr. 337, bliver fyringer og måske økonomisk ruin. De kan så trøste sig med, at økonomi- og er-

hvervsminister Bendt Bendtsen ikke har noget imod vedvarende energi, han vil bare ikke gøre noget for at fremme den. Hvorfor kunne regeringen ikke lade loven virke i 2002, så solvarmefabrikkerne og installatørerne havde 1 år til at indstille sig på nye tider?

Lovforslaget er et tilbageskridt for den regionale udvikling, som regeringen så ofte giver udtryk for at ville varetage, da solvarmefabrikkerne og installatørerne ofte bor i landområderne.

Kl. 14.15

Regeringens energipolitik er et knæfald for storindustrien. Den er et spark til de mange iværksættere på energiområdet, der ved hårdt arbejde har fået skabt sig et fundament, de havde håbet på at kunne udbygge i de kommende år. Regeringen er godt i gang med på 100 dage at ødelægge 25 års positiv forskning og arbejde med vedvarende energi.

Aase D. Madsen (DF):

Med dette lovforslag kan man sige alle gode gange tre, i hvert fald set ud fra Dansk Folkepartis synspunkt. For Dansk Folkeparti har nøjagtig den samme holdning i dag som den, vi har givet udtryk for i den beretning, der blev afgivet i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 33 i juni måned i 2000, og holdningen i den daværende socialdemokratiske regerings lovforslag nr. L 154 om solvarmepligt, som blev vedtaget i maj måned sidste år.

Dansk Folkeparti har hele vejen igennem klart understreget, at enhver form for etablering af solvarmeanlæg skal ske på et frivilligt grundlag. Det medfører naturligvis, at Dansk Folkeparti er positive over for regeringens forslag om at ophæve bestemmelsen om pligtmæssig etablering af solvarmeanlæg, som dette lovforslag indeholder.

Men når det er sagt, vil jeg da have lov til at slå fast, at Dansk Folkeparti ikke er religiøse med hensyn til etablering af solvarmeanlæg, tværtimod. Vi har set nogle gode eksempler på meget store solvarmeanlæg, f.eks. på Ærø, der kører tilfredsstillende, og der er tilsyneladende ved at udvikle sig et europæisk marked for danskbyggede storskalaanlæg, der set med Dansk Folkepartis øjne har den store fordel frem for de elproducerende vindmøller, at solvarmeanlæggene ikke er roterende, landskabsødelæggende mastodonter, men nemt kan skjules bag en rimelig beplantning.